

Čas vlastní a sdílený

Každá pravá událost má svůj vlastní čas, ale pokud nejde o událost primordiální, může sdílet také vlastní časy subudálostí, pokud je s to je sjednotit se svým událostným děním. Tak např. každá buňka, která je sjednocena s tělem superudálosti, jímž je třeba organismus, má svůj vlastní čas (který probíhá jejím vlastním tempem a může mít svůj počátek i konec v rámci časového průběhu superudálosti, tj. organismu), i když má jinak nezastupitelnou funkci v organickém dění superudálosti jako celku (např. buňky krevního oběhu jsou produkovány v průběhu života organismu jako celku, ale také v rámci tohoto průběhu zanikají, ať už proto, že jejich život je tak krátký, anebo proto, že jsou nějak samotným průběhem života organismu likvidovány). Ovšemže to, co platí o jednotlivých buňkách, nemusí platit o všech složkách sjednocených v organismu jako celku; např. některé orgány mohou mít dobu života i delší, než dovoluje doba života organismu jako celku (takže přežívají nějakou dobu i jeho smrt).

(Písek, 190516-3.)